

РЕШЕНИЕ

№ 16105

гр. София, 27.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 76 състав, в
публично заседание на 25.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Панайотов

при участието на секретаря Снежана Тодорова, като разгледа дело номер **13070** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 68, ал. 1 от Закона за защита от дискриминация (ЗЗДискр). Делото е образувано по жалбата на В. К. С. чрез адв. А. М. с адрес за призоваване: [населено място], ул. „Ц. С.“ № 13 срещу Решение №256/12.09.2025г. на Комисия за защита от дискриминация, постановено по преписка №1/2021г. , с което:

- Установява, че В. К. С., чрез осъществено нежелано поведение, е извършил акт на дискриминация по чл. 5 от ЗЗДискрм във връзка с § 1 т.1 от ДР на ЗЗДискрм по признаци “пол“, „лично положение“ и „обществено положение“ по формата на „тормоз“ спрямо Л. Л. С. и К. Д. В.
- Налага на В. С. на осн чл. 78 ал.1 от ЗЗДискрм глоба в размер на 500 лв.
- Установява, че В. К. С. , чрез осъществено нежелано поведение, е извършил акт на дискриминация по чл. 5 от ЗЗДискрм във връзка с § 1 т.5 от ДР на ЗЗДискрм – подбуждане към дискриминация, с което е нарушил забраната по чл. 4 ал.1 от ЗЗДискрм спрямо Л. Л. С. и К. Д. В.
- Налага на В. С. на осн чл. 78 ал.1 от ЗЗДискрм глоба в размер на 500 лв.
- Предписва на основание чл.47 т. 2 и т.4 от ЗЗДискрм за предотвратяване бъдещи подобни нарушения на В. К. С., занапред да се въздържа от изявления, засягащи честа и достойнството на личността на основата на признаци “пол“, „лично положение“ и „обществено положение“ по чл. 4 ал.1 от ЗЗДискрм и/или подбуждане към дискриминация.Претендира разноски.

В жалбата се излагат съображения за допуснати съществени процесуални нарушения в проведеното пред КЗД производство .

Излага съображения за допуснати съществени процесуални нарушения, а именно нарушение разпоредбата на чл. 52 ал.2 от ЗЗидкрм. тъй като въпреки представените от него доказателства за

заведено пред СРС дело по същия спор, КЗД не и изследвала изобщо това обстоятелство, не е взела становище в мотивите си, поради което и недопустимо е образувала производство, в т.ч. се е произнесла по недопустима жалба. Също така, КЗД се била произнесла по въведени нови оплаквания, извън тези инициирани с първоначалната жалба, без да е спазен процесуалния ред, тоест с оспореното решение било налице произнасяне извън първоначално заявения предмет. Излага подробни съображения и за материална незаконосъобразност, в т.ч. липса на анализ на въведените от него твърдения и представени доказателства. КЗД не била взела предвид факта, че страницата на Л. С. във Фейсбук била публично достъпна, в т.ч. и за жалбоподателя, като публично изразеното му становище касало единствено недопустимостта от сексуализиращо поведение от страна на подпомагащ специалист и вредата от подобно публично представяне. Липсвало обсъждане на обществения интерес да бъде предоставяна психологична помощ без риск от увреда. Не били изложени мотиви къде е границата на защита свободата на словото и личния интерес на Л. Л. С. и К. Д. В.. Моли да се отмени решението. Претендира разности.

Ответникът – Комисия за защита от дискриминация чрез процесуалния си представител излага доводи за неоснователност на жалбата и моли да се отхвърли. Претендира юриск. възнаграждение.

Заинтересованите страни Л. Л. С. и К. Д. В. чрез процесуалния си представител оспорват жалбата и молят да се отхвърли като неоснователна. Представят писмени бележки.

СПП не взема становище.

Като доказателства по делото са приложени представените с административната преписка и жалбата писмени доказателства.

Административен съд София - град, в настоящия състав, като обсъди събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съобрази доводите на страните и извърши цялостна проверка на оспорения акт във връзка с правомощията си по чл. 168 АПК, намира за установено следното от фактическа страна:

Производството пред КЗД е образувано по Разпореждане № 379/23.07.2024 г. на Председателя на КЗД въз основа на доклад с вх.№ 12-11-1405/ 23.07.2024г. на КЗД и приложените към него писмени доказателства и въз основа на влязло в сила на 01.07.2024г. Решение № 3201 от 15.05.2023г. по административно дело № 2617/ 2023г. по описа на Административен съд - София-град, по силата на което е отменено Решение № 86/ 17.02.2023г. на КЗД постановено пр. № 1 / 2021 г. Първоначалното производство по горесцитираната преписка е образувано с разпореждане № 111/04.01.2021 г. на председателя на Комисията за защита от дискриминация по жалба вх. № 44-01-124/17.11.2020 г. по описа на КЗД и допълнения към нея с вх.№ 44-01-137/09.12.2020г. и вх.№ 44-01-138/11.12.2020г., подадена от Л. С. и К. В. чрез адв. Е. Ж. и адв. А. П. срещу В. С.. Предвид изложени оплаквания за дискриминация по признаците „пол“, „лично положение“ и „обществено положение“ по чл.4, ал.1 от ЗЗДискр., преписката е разпределена за разглеждане от Петчленен разширен засадателен състав.

В първоначалната жалба е посочено, че на 26.09.2020г. ответната страна В. К. С. е споделил в личната си страница в социалната мрежа „Фейсбук“, с наименование „Д-р В. С. - психиатър“, статия от английската медия „The Sun“, в съдържанието на която е описана работата на жалбоподателките като психолози с мъжкия футболен отбор на „Локомотив“ П., като статията описва иновативния подход на ръководството на футболния клуб и успехите, които е постигнал в период от повече от една година, през който Л. Л. С. и К. Д. В., в качеството ѝм на психолози, предоставят психологически консултации на футболистите. Така споделената статия от В. С. е придружена и със следния негов коментар: „Психоложки, а?!... Да, психолоЖКИ;) За всеки влак си има пътници, но вие бъдете внимателни къде се качвате и при кого отивате! Основен ориентир

при избор на добър психолог-професионалист е, че той/тя никога не се презентира в публичното пространство като сексуален обект и не провокира нарочно еротични фантазии в умовете на потенциалните си клиенти. А че футболистите от „Локомотив П.“ са големи късметлии, няма спор;) С това е предизвикана обширна дискусия в социалната мрежа „Фейсбук“, като под публикацията се съдържат близо 190 коментара, а същата е споделена от други потребители почти 20 пъти. Нещо повече - В. С. е споделил тази публикация и на страницата във „Фейсбук“ на специалност „Психология“ в СУ „Св. К. О.“, в което виеше учебно заведение асистент е Л. С.. В продължение на цитирания по-горе коментар на публикацията В. С. продължава да коментира под същата, влизайки в дискусия с други потребители, като изразите и коментарите му според жалбоподателките се отличават с дискриминационен и негативен характер и са възпроизведени в инициативния документ.

Считат, че така използваните от В. С. думи и изрази са в противоречие с Европейската конвенция за правата на човека, член 14 от нея и изменящия я Протокол № 12 към нея относно обща забрана на дискриминацията, както и на член 21 от Хартата на основните права. Считат, че с действията си В. С. нарушава и член 2 от Договора за Европейския съюз (ДЕС). Считат, че поведението на В. С. е недопустимо както в лично качество, така и в качеството му на медицинско лице.

След изясняване на преписката от фактическа страна при повторното ѝ разглеждане, същата е била обявена за решаване на 12 февруари 2025г. С Решение № 188/ 12.06.2025г. на КЗД, на основание чл. 14, ал. 2 от Правилата за производство пред КЗД, поради нов избран мандат на КЗД, съгласно решение на 51-о Народно събрание на Република България от 08.05.2025 г. /обнародвани в ДВ, бр. 40 от 16 май 2025г./ и укази на президента на Република България № 75, 76, 77 и 78 от 16.05.2025 г. (обнародвани в ДВ, бр. 41 от 20 май 2025г.) е конституиран нов членски състав на Комисия за защита от дискриминация. Въз основа на Разпореждане № 429 /30.05.2025 г. на Председателя на КЗД преписка № 1/ 2021 г. по описа на КЗД е разпределена за разглеждане от нов Петчленен разширен заседателен състав.

С оглед на това, че преписката е била обявена за решаване от предишния състав, новоопределеният заседателен състав е преценил, че не може да постанови валидно решение, без да е присъствал в открито заседание по преписката с конституираните страни в производството, като на основание чл. 14, ал. 2 от Правилата за производство пред КЗД, петчленният разширен заседателен състав по преписката е отменил взетото на основание чл. 63 ал. 1 и 2 от 33Дискр. протоколно решение от 12.02.2025 г. за обявяване на преписката за решаване и е върнал производството на фаза „открито заседание“ с призоваване на страните. На същото заседание съставът е намерил преписката за изяснена от фактическа страна и е обявил преписката за решаване отново.

Предвид, че се е твърдяла дискриминация на основания няколко признака „пол“, „лично положение“ и „обществено положение“, то съобразно чл. 48 ал.3 от 33Дискрм, жалбата е разгледана от петчленен разширен заседателен състав на КЗД.

КЗД е постановила оспореното Решение №256/12.09.2025г. на Комисия за защита от дискриминация, постановено по преписка №1/2021г.,в Петчленен разширен заседателен състав по преписка N 1/ 2021г

Компетентността на КЗД е уредена в разпоредбата на чл. 47 33Дискр., където са регламентирани правомощията, с които разполага при решаването на визираните в същия текст въпроси, в качеството ѝ на независим специализиран държавен орган, осигуряващ предотвратяване на дискриминация, защита от дискриминация и равенство на възможностите. Решението е постановено от компетентен орган –чл. 47 от 33Дискрм – Петчленен заседателен състав на Комисията за защита от дискриминация, /чл.48 ал.3 от 33Дискрм/, предвид твърдения за

дискриминация по три признака, конституиран съгласно разпореждане № 111/4.01.2021г. на председателя на КЗД за образуване на преписка. Разпоредбата на чл. 64 от ЗЗДискр. предвижда, че „решенията се вземат с обикновено мнозинство от членовете на заседателния състав и се подписват от него”, като при несъгласие на член от състава с решението на мнозинството, последният го подписва с особено мнение, което мотивира. В случая е налице съответствие между лицата, които са присъствали на проведеното последно заседание, и тези, които са се подписали под крайния за производството акт.

При постановяване на решението е спазена изискуемата форма, съгласно чл. 66 от ЗЗДискр., като същото съдържа наименованието на органа, който го е издал, фактическите и правните основания за издаването му, диспозитивна част, пред кой орган и в какъв срок решението може да се обжалва.

За пълното и обективно изясняване на фактическата обстановка по случая, в изпълнение на чл. 55 и сл. от ЗЗДискр., КЗД е реализирала предвидената в специалния закон процедура по проучване, като е изисквала и приложила по преписката становища и доказателства от участниците в производството, подробно описани и обсъдени в обстоятелствената част на обжалваното решение. Съгласно чл. 60 и сл. от ЗЗДискр. е проведено открито заседание, за които са били призовани страните. В съответствие с чл. 62 от ЗЗДискр. на страните е била предоставена възможност да се помирят, изслушани са направените от присъстващите искания и изложените пред Комисията съображения по същество.

Съдът намира за неоснователно възражението за недопустимост на производството. За да се приеме за допустима жалбата, същата следва да отговаря на изискванията, визирани в разпоредбата на чл. 51, ал. 2 от ЗЗДискр., както и по арг. от чл. 52 ал.2 от ЗЗДискрм следва да се провери дали по същия спор има заведено дело пред съд. Разпоредбата на чл. 70, ал. 1 от ЗЗДискр. препраща за неуредените въпроси към приложение на разпоредбите на Административнопроцесуалния кодекс.

Съгласно чл. 52, ал. 2 от ЗЗДискр. когато установи, че по същия спор има заведено дело пред съд, комисията не образува производство. В случая В. С. в становището си до КЗД е изложил твърдения, че паралелно с подадената до КЗД жалба Л. С. и К. В. са депозирали ИМ пред СРС, по която е образувано гр. д. 56714/ 2020г с която претендират обезщетение за вреди вследствие извършена от него дискриминация. В подкрепа на доводите си е представил копие от ИМ, разпореждане от 2.02.2021г за изпращане препис от ИМ за отговор по чл. 131 ГПК и обезпечителна заповед. /л. 52 и сл от делото/. При тези твърдения и представени доказателства КЗД с оглед императивната разпоредба на чл. 52 ал.2 ЗЗДискрм следва да се провери дали образуваното гр.д 56714 / 2020г. не е с предмет същия правен спор, и по точно дали се касае за съдебно производство по чл. 71. ал.1 ЗЗДискрим за 1. установяване на нарушението; 2. осъждане на ответника да преустанови нарушението и да възстанови положението преди нарушението, както и да се въздържа в бъдеще от по-нататъшни нарушения; 3. обезщетение за вреди.

Съдът счита , че няма висящо съдебно производство, което има идентичен предмет с производството пред КЗД. Това е така, тъй като исканията в двете производства се явяват различни по своя характер, което обстоятелство е безспорно изяснено. В този смисъл следва да се обърне внимание, че гр.д. № 56714/2020г., по описа на СРС е образувано от страна на заинтересованите страни Л. С. и К. В. срещу В. С., депозирайки искова молба с правна квалификация по чл. 45 от ЗЗД, която квалификация е приета и от СРС и от СГС. Произнасянията на СРС са представени пред КЗД и е взето предвид, че искането се изразява в присъждане на обезщетение за неимуществени вреди, настъпили поради опозоряване на личността и накърняването на доброто им име и професионален авторитет чрез обидни публикации и

коментари.

На следващо място ЗЗДискр. цели установяване и санкциониране на всяко поставяне в неравностойно положение въз основа на признаците, изброени в чл. 4, ал. 1 от закона или на всякакви други признаци, установени в закон или в международен договор, по който Република България е страна. В чл. 4, ал. 1 от ЗЗД са посочени признаците, спрямо които се разпростира законовата забрана за дискриминация, включително и признакът „лично положение“. Съгласно чл. 4, ал. 2 от ЗЗД пряка дискриминация е всяко по-неблагоприятно третиране на лице на основата на признаците по ал. 1, отколкото се третира, било е третирано или би било третирано друго лице при сравними сходни обстоятелства.

Изброените в текста на чл. 4, ал. 1 от същия закон признаци са: пол, раса, народност, етническа принадлежност, човешки геном, гражданство, произход, религия или вяра, образование, убеждения, политическа принадлежност, лично или обществено положение, увреждане, възраст, сексуална ориентация, семейно положение, имуществено състояние или на всякакви други признаци, установени в закон или в международен договор, по който Република България е страна. В разпоредбата на т. 7 от § 1 на ДР на ЗЗД е дадено определение на понятието "неблагоприятно третиране" - всеки акт, действие или бездействие, които водят до по-малко благоприятно третиране на едно лице спрямо друго.

В нормите на ал. 2 и ал. 3 на чл. 4 от ЗЗД се съдържа определение на понятията "пряка дискриминация" и "непряка дискриминация", като и в двата случая санкционираният от закона ведоносен резултат се изразява в поставянето на отделни лица или категория лица в по-неблагоприятно положение от други при сравними сходни белези. ЗЗД цели установяване и отстраняване на всяко неравностойно третиране според признаците, изброени в разпоредбата на чл. 4, ал. 1 от ЗЗД.

За да е налице проява на дискриминация по смисъла на ЗЗД, е необходимо да са осъществени всички елементи от фактическия състав на приложимата специална правна норма, както от обективна, така и от субективна страна. Неправомерният диференциран подход към дадено лице или определен кръг лица трябва да е обвързан от признак по чл. 4 от ЗЗД.

В този смисъл не е достатъчно да се установи неблагоприятно третиране на определено лице или лица, а е необходимо да се докаже още, че това неблагоприятно третиране е извършено съзнателно по някой от признаците, очертани в чл. 4 от ЗЗД, като следва да е налице и пряка причинно-следствена връзка между неблагоприятното отношение, в случая неблагоприятно третиране, и причината за него, която при всички случаи следва да се изразява в признак по цитирания чл. 4 от закона. За да се осъществи дискриминация под формата на „тормоз“ следва да са осъществени кумулативно всички законови предпоставки за наличие на "тормоз", като липсата на някои от тях води до несъставомерност. Настоящият съдебен състав счита, че единствено, когато се установи нежелано поведение на основата на защитен признак и това поведение има исканата от закона специална цел или резултат може да се приеме, че е налице тормоз по смисъла на ЗЗДискр. Само на него законодателят е дал засилената законова защита. Щом от доказателствата по делото не може да се направи обоснован извод за наличие на цел или резултат, които да са довели до накърняване достойнството на група лица и създаване на враждебна, принижяваща, унижителна, обидна или застрашителна среда, то не може да се приеме, че поведението на С. представлява тормоз.

В оспореното решение се сочи, че дискриминацията е осъществена при наличие на

защитен признак „лично положение“ и „обществено положение“. КЗД сочи, че е осъществена дискриминация по признаци „лично положение“ и „обществено положение“, без да конкретизира какви именно конкретни белези или статут изпълват със съдържание тези признаци в случая на Л. С. и К. В.. Не са налице и не се обсъждат от КЗД установени и доказани обективни, трайни, иманентни за личността или социалния им статус белези, които да обосноват избор на този защитен признак. Наличието на дискриминация изисква съдържателна конкретизация за „лично положение“ и „обществено положение“ във всеки отделен случай. Единствено само формалното им посочване е недостатъчно.

Съдът счита, че от доказателствата не е установена причинно-следствена връзка между публичните изказвания и наличието на подобен специфичен белег, отличаващ личното и общественото положение на заинтересованите страни. Постъпилите оплаквания за обида, сексистко съдържание или непристойно отношение не се идентифицират със защитен признак по смисъла на закона. Може да има обида или морална вреда, но за да е налице дискриминация трябва доказано неравно третиране именно по защитена характеристика.

В оспореното решение е прието, че е налице дискриминационно третиране и на основание „пол“, но не са налице аргументи, които да водят до обосноваване извод за наличие на дискриминация и по признак „пол“. Въпреки немалко намеци за отношение спрямо пола, КЗД привежда твърдения, свързващи се в по-голяма степен с обида, стереотипи и сексизъм, (които са предмет на разглеждане в образуваното дело пред гражданския съд), но липсват както доказателства, така и мотиви в решението, които да обусловят причинната връзка, че именно поради пола им (а не специфична ситуация, излъчване, самореклама и т.н.) са изразени обсъжданите в делото становища на Сотиров.

КЗД приема автоматично, че тъй като заинтересованите страни са жени и публично е коментирано тяхно поведение, това е достатъчно. Но константната съдебна практика изисква и доказване на обективна причинно-следствена връзка. Само констатацията, че „думи и изрази са унижителни и сексистки“, не е достатъчна за квалификация като дискриминация по „пол“. Нужни са доказателства, че са третирани по-неблагоприятно, отколкото друг пол при идентични условия, и че основен мотив за това отношение е полът. Отделно от това не е ясно как се установява дискриминация, тъй като в случая не е използван сравнител и не е обосновавано спрямо какво е налице по-неблагоприятно третиране.

На следващо място, в обжалваното решение неправилно е приложена квалификацията „тормоз“ по смисъла на ЗЗДискр.

За да има „тормоз“ по смисъла на §1, т.1 ДР ЗЗДискр., трябва да са налице (кумулятивно): нежелано поведение на основата на защитен признак; изразено словесно, физически или по друг начин; цел/резултат: накърняване на достойнството и създаване на враждебна, унижителна или застрашителна среда.

В решението отсъства анализ как и дали е доказано създаването от обективна страна на такава среда. Посочва се само, че „думите са оскърбителни“ и се възпроизвежда субективното възприятие на С. и В., но липсва обективна проверка за настъпила враждебна среда.

Изразеното в жалбата чувство за обида или морален дистрес не е достатъчно, а е необходимо обективно установено създаване на враждебна или унизителна среда. Доказателства в подкрепа на горното не са събирани и фактически липсват данни, че фактическия състав на §1, т.1 ДР 33Дискр е осъществен по отношение на С. и В..

Липсата на защитен признак лишава приетата от комисията дискриминация - "подбуждане към дискриминация" от съществен елемент на фактическия състав. Липсата на установен защитен признак прави недоказано подбуждането към дискриминация по смисъла на чл. 5 във вр. с § 1, т. 5 ЗЗД. Само и когато се установи нежелано поведение на основата на защитения признак и това поведение има исканата от закона специална цел или резултат може да се приеме, че е налице подбуждане към дискриминация по смисъла на Закона за защита от дискриминация. Само на него законодателят е дал засилената законова защита. Щом от доказателствата по делото не може да се направи обоснован извод за наличие на защитен признак, който да е основание за нежеланото поведение, то не може да се приеме, че поведението на С. представлява подбуждане към дискриминация по смисъла на §1, т. 5 от ЗЗДискр.

С оглед на изложеното настоящият състав приема, че в конкретния случай не е установено наличие на защитен признак, не е доказана причинно-следствена връзка между твърдяното поведение и такъв признак, не са налице елементите на „тормоз“ или „подбуждане към дискриминация“ по смисъла на закона.

Относно разноските: Предвид изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 1 АПК в полза на жалбоподателя следва да бъде присъдено заплатено адв възнаграждение в размер на 740 евро (д.т. не е заплащана, тъй като според чл. 75, ал.2 от ЗЗД за производствата пред съд по този закон не се събират държавни такси). Заплатеното адв. възнаграждение, тъй като същото е в размер на минимума по чл. 8 ал.2 т.9 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.Процесуалният представител на ответника не прави възражение за прекомерност.

С оглед изхода на спора на ответника не се дължи юриск възнаграждение.

Водим от горното и на осн. чл.172, ал.2 АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение №256/12.09.2025г. на Комисия за защита от дискриминация, постановено по преписка №1/2021г. , с което:

- Установява, че В. К. С., чрез осъществено нежелано поведение, е извършил акт на дискриминация по чл. 5 от ЗЗдискрм във връзка с § 1 т.1 от ДР на ЗЗДискрм по

признаци “пол“, „лично положение“ и „обществено положение“ по формата на „тормоз“ спрямо Л. Л. С. и К. Д. В.

- Налага на В. С. на осн чл. 78 ал.1 от ЗЗДискрм глоба в размер на 500 лв.

- Установява, че В. К. С. , чрез осъществено нежелано поведение, е извършил акт на дискриминация по чл. 5 от ЗЗДискрм във връзка с § 1 т.5 от ДР на ЗЗДискрм – подбуждане към дискриминация, с което е нарушил забраната по чл. 4 ал.1 от ЗЗДискрм спрямо Л. Л. С. и К. Д. В.

- Налага на В. С. на осн чл. 78 ал.1 от ЗЗДискрм глоба в размер на 500 лв.

- Предписва на основание чл.47 т. 2 и т.4 от ЗЗДискрм за предотвратяване бъдещи подобни нарушения на В. К. С., занапред да се въздържа от изявления, засягащи честа и достойнството на личността на основата на признаци “пол“, „лично положение“ и „обществено положение“ по чл. 4 ал.1 от ЗЗДискрм и/или подбуждане към дискриминация.

ОСЪЖДА Комисия за защита от дискриминация да заплати на В. К. С. от [населено място] сумата от 740 евро , представляваща разноски по делото за заплатено адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на оспорване пред ВАС на Р България в 14 -дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

Препис от решението да се изпрати на страните.

Съдия: